

de Nestor

Contactblad voor gepensioneerden van
bp Raffinaderij Rotterdam en Nerefco

Jaargang 23 — Editie 2, juni 2022

In deze editie:

Algemeen	2
Van de bestuurstafel	3
De Gieting	4
Update SVGO (zorgverzekering)	9
Alles in de wind	10
Op bezoek bij productie- planning	14
Nieuw bestuurslid	18
bp wil benzine duurzaam maken met groene waterstof	19
Nieuws van VObp	21
Personalía	22
Contactadressen	23

Colofon:

Redactie van deze editie:

Klaas Kuipers, Rob van Breda,
Piet van Kessel, Jaap Quartel,
Frank Grotepunt, Rinus
Poppelaars

Fotografie: de redactie

Correspondentieadres:

de Nestor
p/a Bogerdweg 39
4315 CB Dreischor
redactie@seconer.nl

Drukwerk & Distributie:

Editoo, Arnhem

Wijzigingen van uw gegevens?

Seconer-Nieuws en de Algemene Verordening Gegevensbescherming.

Gegevens mogen niet meer zomaar, zonder toestemming, worden verstrekt aan derden. We ontvangen dus niet meer automatisch gegevens van de pensioenuitvoerder of de administratie van bpRR.

Het is daarom belangrijk dat u ons laat weten wanneer:

- u met pensioen gaat,
- u een bericht van overlijden wilt doorgeven,
- u de Nestor wilt ontvangen.

U kunt berichten doorgeven op het mailadres:

Secretaris@seconer.nl

Kopij aanleveren:

Wilt u een leuk, interessant of boeiend verhaal aanleveren om dit te publiceren in de Nestor?

Wilt u liever niet zelf een stukje schrijven maar wel een verhaal vertellen dat door de redactie wordt verwerkt in een verhaal voor de Nestor?

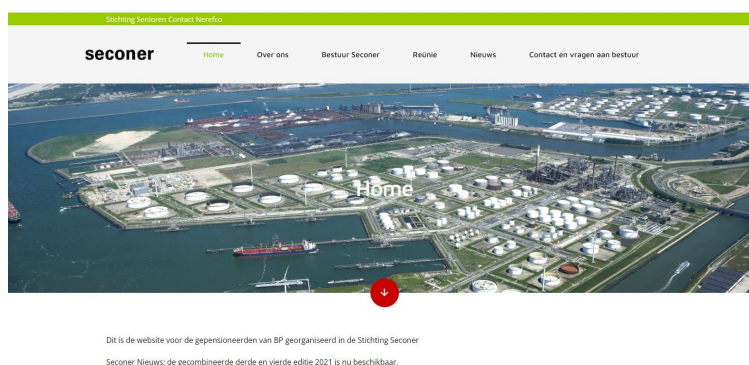
Stuur uw verhaal naar de redactie of neem contact op met één van de redactieleden (zie contactadressen)

U kunt kopij sturen naar:

Redactie@seconer.nl

De sluitingsdatum voor de kopij van de volgende editie van de Nestor is: **31 augustus 2022**

Kijk ook eens op onze website

www.seconer.nl

Van de bestuurstafel

Beste deelnemers,

U heeft de nieuwe editie van 'de Nestor' in handen. De redactie, bestaande uit Piet van Kessel, Rob van Breda, Klaas Kuipers en Rinus Poppelaars, heeft hard gewerkt om er weer een mooie editie van te maken. Voor de eerste keer in het opmaaksysteem van de drukker, het was een hele uitdaging.

In de afgelopen periode hebben de volgende onderwerpen de aandacht van het bestuur gevraagd.

Reünie 2022

We organiseren weer een reünie nu de corona maatregelen, op moment van schrijven, volledig zijn afgeschaft. Laten we hopen dat dit zo blijft, in ieder geval totdat wij elkaar weer hebben mogen ontmoeten. U heeft eerder bericht gehad over de reünie 2022 met informatie en de mogelijkheid om u aan te melden. We hopen dat u zich inmiddels heeft aangemeld. Als dit niet zo is en u wilt dit alsnog doen dan kan dat natuurlijk.

U kunt de informatie en het aanmeldingsformulier vinden op onze website <https://www.seconer.nl>

Als u dat te lastig vindt dan kunt u ook een mail sturen naar redactie@seconer.nl met het verzoek om de informatie en het aanmeldingsformulier toe te sturen.

Let op: uw aanmelding moet voor 30 juni ontvangen zijn.

Management komt naar de reünie

We hebben het management uitgenodigd om de reünie te bezoeken en hierop is positief gereageerd.

Er zullen een aantal vertegenwoordigers van het managementteam naar de reünie komen en zeker met deze en gene een leuk gesprek hebben. Verder zal er iets verteld worden over de huidige en toekomstige uitdagingen voor de raffinaderij want die zijn er zeker nu de energietransitie actueel is.

Uiteraard is er gelegenheid om vragen te stellen.

Vereniging van Oud-bp medewerkers (VObp)

Bent u lid van deze vereniging die de belangen van bp (vroeg)gepensioneerden en hun nabestaanden behartigt? Zo heeft de VObp zitting in het OFP bp-pensioenfonds en praat namens de (vroeg)gepensioneerden mee over de ontwikkeling van onze pensioenen. Kijk eens op de website <https://vobp.nl>. Het aantal leden van de VObp is nu ca. 360 en dit daalt geleidelijk over de jaren.

Reden voor de besturen om de koppen eens bij elkaar te steken en te bespreken wat we kunnen doen om de continuïteit van de VObp te waarborgen. Zie verder het artikel "VObp en hoe verder"

Stichting Verenigde Gepensioneerden Oliebedrijven (SVGO)

In de laatste editie van Seconer-Nieuws (november 2021) heeft u het e.e.a. kunnen lezen over de werkzaamheden van deze stichting, n.l. een goede, betrouwbare en betaalbare zorgverzekeraar voor onze deelnemers. In overleg met AON hebben zij sinds een aantal jaren een collectieve zorgverzekering bij ONVZ. Vaak was dit niet bekend als men met pensioen gaat. Door een automatische overdracht naar de collectiviteit voor gepensioneerden is het risico om niet of verkeerd verzekerd te zijn verkleind. Verder hebben we afgelopen jaar een flinke korting kunnen aanbieden op de aanvullende pakketten. Komend jaar (2023) gaat er veel veranderen. In de editie die in oktober verschijnt zullen we u hierover informeren.

De gieting

Nieuw geluid vanuit Brielle: Vrijheidsklok voor viering 450 jaar bevrijding.

Het was een ontroerend en imponerend moment, zeker voor de leden van het Briels Klokkenluidersgilde. Op 1 april 's morgens vroeg was de ploeg van Simon Laudy begonnen met de voorbereiding van de werkzaamheden. Aan de voet van de toren werd met vuurvaste bakstenen de oven opgebouwd met een overkapping. Heel wat Briellenaren trotseerden 's avonds de ijzige wind om te komen kijken naar de gieting. Het was een spectaculair gezicht toen het stenen muurtje van de oven werd weggetikt en de gloeiende kolen over de straat rolden, waarna het tot 1100 graden opgestookte klokkenbrons in de klokkenmal werd gegoten. Een applaus klonk op vanuit het publiek.

Op 2 april was het brons voldoende afgekoeld en kon de mal worden weggetikt. Een van de eersten die de klok op zijn zuiverheid mocht beoordelen was Rentmeester-secretaris Rens van der Blom van de Stichting het Merula Weeshuis, een ruimhartige sponsor van het project. Er volgde een zware, meer dan zes uur durende, klus om de klok te verplaatsen naar de klokkenzolder van de Catharijnetoren. De gietploeg gebruikte daarvoor een kettingtackel die de klok met elke haal aan de ketting 4 cm deed stijgen. Meer dan twintig enthousiaste klokkenluiders lieten zondagmiddag 3 april voor het eerst het zesgelui aan Brielle horen!

Rob van Breda is nauw betrokken geweest bij de gieting van de nieuwe klok en heeft onderstaand verhaal geschreven.

“De meester van het vuur”

De tekst hierboven is de naam die men in vroeger tijden wel gaf aan een klokkengieter. Ik zal u uitleggen hoe ik daar nu zo bij kom. Het is inmiddels meer dan twee jaar geleden. Ik liep even langs bij mijn vriend Peter. Hij is muziekleraar geweest aan een Vlaardingse middelbare school en nu al weer een tijdje met pensioen. Hij vertelde me dat hij zojuist bij de gemeente een voorstel had ingediend. Niet helemaal begrijpend keek ik hem aan. Nou, zei hij, voor het 1 aprilfeest in 2022 weet je wel. Dan is het immers 450 jaar geleden dat de watergeuzen den Briel hebben bevrijd en dat wil de gemeente dan, zelfs drie dagen lang, groots gaan vieren. Door het gemeentebestuur is nu aan de bevolking gevraagd om met leuke ideeën te komen en als zij het ook een goed idee vinden, dan krijg je voor je plan een financiële ondersteuning. En nou heb ik zojuist voorgesteld om een mobiele beiaard te laten gieten. Een klokkenspel dat we met een kar eronder door de stad kunnen gaan rijden om overal voorstellingen te gaan geven. We stellen daarbij dan een koor samen bestaande uit monniken die daar dan zingend omheen staan. Het is eigenlijk doodeenvoudig vervolgde hij. Je hoeft alleen maar een formulier in te vullen en daarna gaat een commissie het beoordelen. Na een tijdje krijg je dan wel antwoord, en vinden ze het een leuk idee, dan krijg je subsidie voor je plan. Ik wist dat hij hier al jaren van droomde en was eigenlijk best onder de indruk van zijn plan.

Nog een plan

Soms doet een mens rare dingen. Dingen waar hij op dat moment absoluut de gevolgen niet van kan overzien. Tijdens het gesprek over de “bellenkar” zoals we de kar met het carillon inmiddels zijn gaan noemen, hoorde ik mezelf tot mijn eigen verbazing opeens zeggen “geef mij ook eens zo’n formulier”. Ik had namelijk ook een soort droom. De eerlijkheid gebiedt hierbij wel te zeggen dat het eigenlijk de droom van iemand anders was, die ik mezelf inmiddels ook al een beetje had toe geëigend.

Ik werd in die tijd namelijk regelmatig benaderd door onze nationale klokkenexpert Sjoerd van Geuns, met de vraag, of het nou niet leuk zou zijn om in Brielle onder aan de kerktoeren eens een klok te laten gieten.

Net zoals dat 540 jaar geleden ook was gebeurd. In het jaar 1482 namelijk, toen de Brielse Dom min of meer gereed was, is er toen onder aan de kerktoeren een enorme luidklok gegoten. Die klok woog meer dan vier ton en die hangt er nu nog steeds. In de eeuwen erna zijn er nog vier klokken bijgekomen dus beschikten we als klokkenluiers tegenwoordig over vijf luidklokken, waar die grote klok uit 1482 er dus één van was. Vijf klokken leek me eigenlijk wel genoeg voor zo'n relatief kleine stad, en om die reden had ik tot dan toe steeds de boot maar een beetje afgehouden. Maar ja, als de gemeente nou om leuke ideeën vroeg en die ook nog eens financieel wilde gaan steunen, ja dan. . .

Ze links is onze Rob

Om een lang verhaal kort te maken, ik diende ook zo'n voorstel in. Namelijk om op 1 april 2022 onder aan de kerktoeren een luidklok te laten gieten en dit uit te laten voeren door dezelfde klokkengieter (Simon Laudy uit Groningen) die ook het mobiele carillon voor de bellenkar zou gaan gieten. Na vele maanden wachten kregen we beiden uiteindelijk het bericht van de gemeente dat men beide plannen een prima idee vond en dat men het geheel met iets meer dan de helft van de geschatte kosten wilde ondersteunen. (op voorwaarde dat we zelf het resterende bedrag bijeen konden krijgen). Er was dus plotseling voldoende geld in kas voor één project, namelijk om het mobiele carillon te laten gieten en dat is toen ook gebeurd. Voor mijn vriend was dat pas fase één.

Hij wilde er nu ook nog een koor van monniken bij vormen om dan, begeleid door dat mooie carillon en al middeleeuwse liederen zingend door de stad te gaan trekken, en aldus geschiedde. . . Omdat we elkaars projecten steunden, trof ik mezelf dus op een zeker moment aan, in een donkerbruine wollen monnikspij, al liederen zingend uit een boek vol moeilijk leesbare Latijnse teksten.

Teksten waar ik eigenlijk helemaal niks van snapte omdat ik geen Latijns sprak en omdat ik ook al geen noten kon lezen, was dat een behoorlijke opgave kan ik u zeggen. Uiteindelijk is het na vele oefenavonden allemaal toch nog goed gekomen en hebben we als (gemengd) koor inmiddels al de nodige optredens achter de rug.

Vergunningen

Het nog resterende bedrag voor de te gieten klok hadden we echter nog bij lange niet bij elkaar. Er werden dus allerlei acties gestart om voldoende geld bijeen te krijgen. Potentiële sponsors werden benaderd en we begonnen een handel in zgn. klokkenwijn. Gelukkig bleken een paar sponsors bereid er wat geld in te steken en zo kregen we het benodigde bedrag uiteindelijk toch bij elkaar. We konden nu de order plaatsen om op 1 april 2022 onder aan de Brielse kerktoeren een luidklok te laten gieten door klokkengieter Simon Laudy. Toen dat eenmaal gebeurd was dachten we, nou, dat is dan geregeld. . . Ja, dat dachten we toen echt in onze naïviteit!

Dat bleek echter als snel helemaal verkeerd gedacht. Er bleken namelijk nog heel wat (administratieve) addertjes onder het gras te zitten. Zo moesten er, ondanks de instemming van de gemeente, nog allerlei vergunningen op tafel komen. Met deze administratieve kant van het verhaal, zijn we uiteindelijk, met alle vergaderingen erbij, nog ruim een jaar bezig geweest.

Om te beginnen moest er een zgn “omgevingsvergunning” op tafel komen. Deze bleek een noodzakelijke voorwaarde, wanneer je iets aan een bestaand monument (in dit geval de kerktoeren) wil veranderen of toevoegen. Tot onze schrik kostte deze vergunning, bestaande uit meer dan 20 pagina’s, ons ook nog eens ruim 700 Euro!

Daarna volgde een zgn. evenementenvergunning welke moest worden voorzien van een situatietekening van de gietlokatie (schaal 1 : 100) met een zgn. legenda erbij, die alle (21) onderdelen op de tekening specifiek benoemde. (plaats van de oven, verlichting, vluchtroutes enz.). Het geheel moest worden beschreven in een draiboek, waarin alle activiteiten met bijbehorende tijdstippen in waren vastgelegd. (ca 18 pagina’s) Dit bleek allemaal noodzakelijk voor de uiteindelijke toestemming van “de Veiligheidsregio Rotterdam” zonder wiens toestemming er niet mocht worden gegoten en die toestemming kwam dus maar niet los. . .

Tot op een week voor de geplande gieting, was er nog steeds geen officiële toestemming vanuit Rotterdam. Zodoende moest zelfs onze Burgervader er nog aan te pas komen. Zelfs op de dag van de gieting zelf, kwam er nog even een brandweercommandant langs om me te vertellen dat het allemaal niet kon zoals was gepland en toen ben ik wel even een beetje uit mijn slof geschoten. . .

Van blokken brons naar een klok.

De reeds genoemde Simon Laudy is de enige klokkengieter in Nederland die in staat is om op locatie een klok te gieten. Alles door hem en zijn team, gebeurt, net als in de Middeleeuwen, nog met handkracht. Er komt zelfs geen elektriciteit aan te pas! Hieronder ziet u de ter plaatse opgebouwde oven met de ronde gietkom erin. In die kom liggen ruwe blokken brons die later zullen smelten, door opgewarmd te worden tot de juiste giettemperatuur van ca 1200 graden Celsius. De ruimte tussen de ronde kom en de vierkante oven wordt opgevuld met kolen die aan het begin van het gietproces, (plechtig moment!) werden ontstoken door de Brielse, in Middeleeuws kostuum gekostumeerde, wethouder André Schoon.

De mal waarin het gloeiend hete brons wordt gegoten is vooraf gemaakt in de werkplaats van de gieter. Deze mal, met een gewicht van ca twee ton (!) is een exacte copy van de te gieten klok. De aanleiding om deze klok (werknaam “vrijheidsklok”) te gieten was zoals al eerder vermeld, het feit dat op 1 april van het jaar 1572, dus precies 450 jaar geleden, de watergeuzen Brielle hebben bevrijd van de Spanjaarden.

Teksten op de klok.

Klokken gaan eeuwenlang mee en als u en ik allang het tijdelijke voor het eeuwige hebben verwisseld hangt die klok nog steeds boven in de kerktoren en kunnen de generaties na ons nog steeds lezen bij welke gelegenheid de klok toen is gegoten.

De reden voor het gieten van deze klok moest er dus uiteraard op worden vermeld en zo kwamen er aan de buitenzijde van de klok, naast enige versieringen, de wapens van de gemeente en die van de hoofdsponsor de onderstaande teksten op de klok:

In 1572 werd Brielle als eerste stad bevrijd van de Spaanse overheersing.

“1572 – 2022 Brielle 450 jaar in vrijheid”

De lijfspreuk van de stichting van de hoofdsponsor.

“Het ware geloof mint de vrijheid”.

Het feit dat Brielle vanaf het jaar 1330 tot op heden een zelfstandige stad is geweest, en die status in 2022 gaat verliezen omdat ze in dat jaar samengaat met de gemeenten Hellevoetsluis en Westvoorne. In het latijn is dat:

“BRIELLE CIVITAS LIBERA ANNO MCCCXXX – MMXXII” (Brielle vrije stad 1330 – 2022)

In de periode voor 1 april was het weken achtereen schitterend weer geweest. Bijna te mooi voor de tijd van het jaar. Eind maart sloeg het weer echter volledig om. In de ochtend van de eerste april, was de stad bedekt met een dun laagje sneeuw en stond er een ijskoude, snijdende wind! Nu waait het rondom de hoeken van kerktorens altijd wat extra hard, dus u kunt zich voorstellen dat de gietploeg flink wat kou heeft moeten lijden. De dames van ons Klokkenluidersgilde hadden echter een cateringtent opgezet met daarin veel hete soep en broodjes en stevige warme maaltijden! Zonder deze warme voorzieningen, zou er, naar het oordeel van de gietploeg zelf, van de hele gieting niks terecht zijn gekomen!

De gieting zelf.

Bij het tot stand komen van een klok zijn er vier belangrijke momenten:

1. Het aansteken van de oven. Dit gebeurt meestal met een fakkel door een belangrijke magistraat. In ons geval één van onze wethouders. (tevens lid van ons Gilde)
2. De gieting zelf. Het na vijf á zes uur stevig stoken, gieten van het gloeiende brons (temperatuur ca 1200 graden) in de klokkenmal.
3. Het de volgende dag uitpakken van de klok uit de inmiddels afgekoelde mal en daarna (spannend moment!) de eerste aanslag, om te horen of de klank overeen komt met de specificatie. (in feite bestel je als klant een “geluid” en is de klok het middel om dit geluid voort te brengen)
4. Het, na te zijn opgehangen in de toren, voor de eerste keer luiden van de klok.

Het aansteken van de oven gebeurde (volgens draaiboek) om ca drie uur in de middag en om ca negen uur s 'avonds was het eindelijk zover. Het was toen al redelijk donker en de gloeiend hete klokspijs (zo heet dat in het klokken jargon) had inmiddels de juiste temperatuur.

Er woei nog steeds een ijskoude wind rond de toren en even leek het nog bijna mis te gaan toen de ontluchting van de mal door de harde wind een beetje verstopt dreigde te raken. Het liep echter gelukkig goed af, maar dat wisten we op dat moment natuurlijk niet en dus sliep niet iedereen die nacht even rustig. . .

Tijdens het moment van de gieting werd het publiek (ondanks de kou, toch nog ca 150 man) verzocht tot absolute stilte, maar toen de laatste druppel brons eenmaal in de mal was verdwenen, volgde er gejuich en een luid applaus.

Direct daarna werd, volgens oude traditie, aan de gieters een flinke hoeveelheid klokkenbier uitgereikt.

De volgende morgen, 2 april, werd om ca. 12 uur begonnen met het "uitkloppen" van de klok uit klokkenmal.

Een héél spannend moment!! Komt er een gave, mooi klinkende klok uit of is er door de barre omstandigheden

toch nog iets mis gegaan? Alle bezorgdheid bleek gelukkig overbodig. Er kwam vanuit de brokken zilverzand, het materiaal waaruit de mal was opgebouwd, een prachtig gave en heel mooi klinkende klok tevoorschijn! Hierna werd de klok na de eerste aanslag, door de hoofdsponsor, de kerk in gereden.

Vervolgens werd ze middels een samenstelsel van kettingtakels, in etappes, langzaam naar de plek op de klokkenzolder bovenin de toren gehesen, waar ze uiteindelijk zou komen te hangen. Eenmaal opgehangen aan haar luid-as kon ze

eindelijk voor de eerste keer door ons worden geluid.

Ik kreeg de eer, dit voor de eerste keer te mogen doen. Het was een emotioneel moment. Twee jaar werk door een flink aantal leden van klokkenluidersgilde hadden als resultaat dat er nu in de Brielse Catharijnetoren een zésde luidklok hing.

Na een minuut of twee luiden met de nieuwe klok, werden stuk voor stuk ook de andere vijf luidklokken die in de toren hangen door de overige leden van het klokkenluidergilde aan het luiden gebracht. Een zesge-lui!

Volgens omstanders buiten de toren, klonk het prachtig. Zeker voor zo'n kleine stad als Brielle een bijzonder bezit.

(zie evt. brielsklokkenluidersgilde.nl)

Update SVG0 (collectieve zorgverzekering)

In de laatste editie van Seconer-Nieuws van december 2021 hebben de vertegenwoordigers van de Stichting Verenigde Gepensioneerden Oliebedrijven (SVG0) en onze adviseur Elice van Hal (AON) u geïnformeerd over de zorgverzekering 2022 en de verhoogde korting op de aanvullende pakketten en tandartspakketten. Tevens hebben wij in het artikel (aanstaand) gepensioneerden geattendeerd op deze collectieve zorgverzekering

Beste Seconer deelnemers,

Zoals wellicht bekend loopt via AON voor Stichting Verenigde Gepensioneerden Oliebedrijven een collectieve zorgverzekering bij ONVZ. Graag willen wij (Ad van 't Zelfde, Rinus Poppelaars, Theo van der Hoeven) jullie ook gedurende het jaar over de ontwikkelingen in zorgverzekeringsland op de hoogte houden.

Collectieve korting zorgverzekering verdwijnt

Per 1 januari 2023 komt er een einde aan de collectieve korting op de basisverzekering. Deze wijziging is al wettelijk geregeld door ex-minister van Volksgezondheid, Tamara van Ark. Momenteel krijg je als verzekerde nog 5 procent korting op je maandelijkse premie. Daar komt per 2023 dus een einde aan.

Nog wel korting mogelijk bij aanvullende verzekering

Collectieve zorgverzekeringen mogen overigens wel blijven bestaan. Een korting op de premie is echter alleen mogelijk bij een aanvullende- of tandartsverzekering. Verder blijft het toegestaan om gerichte aanvullende pakketten aan te blijven bieden voor collectief verzekerden.

Stijging zorgpremie

Doordat de zorgkosten per 2023 weer met enkele miljarden stijgen, zal dit zich hoogstwaarschijnlijk vertalen in een gemiddelde stijging van de zorgpremie. Naar verwachting zal dit gaan om gemiddeld 3 tot 6 euro per verzekerde per maand. Tijdens Prinsjesdag, op 20 september volgt de officiële bekendmaking van de nominale premie. In onze volgende communicatie zullen we hier extra aandacht aan besteden.

Voordelen van onze collectieve zorgverzekering bij ONVZ

Ondanks deze aanpassingen blijft onze collectieve zorgverzekering bij ONVZ interessant. In onze volgende communicatie zullen we hier extra aandacht aan besteden. Alle informatie over onze collectieve zorgverzekering van ONVZ en de dienstverlening die zij verzekerden aanbieden is te vinden op www.onvz.nl onder vermelding van collectiviteitsnummer 7896.

Actuele contractinformatie SVG0

Sedert december 2021 is het aantal deelnemers netto met 41 verzekerden gestegen naar 1021.

Collectiviteitsnummer	Collectiviteitsnaam	Seizoen	Beginstand (1 jan) deelnames	Netto instroom	Overboeking in	Overboeking uit	Overboeking totaal	Overleden	Netto uitstroom	Eindstand deelnames
7896	St. Verenigde Gepens. Oliebedrijven	2021/2022	980	17	76	6	70	41	6	1.021

Alles in de wind

Alles in de wind, alles in de wind, daar liep een schipperskind.

Alles in de wind, alles in de wind, daar liep een schipperskind.

Kom hier Roza, jij bent mijn zusje, jij bent mijn zusje.

Kom hier Roza, jij bent mijn zusje, ja, ja.

De ouderen onder ons zullen het liedje wel kennen. Als schipperskind en dan ook nog een jongen uit een klein dorp in het Noorden van het land spreekt het je niet zo aan. Voelde bijna discriminerend. Kan me niet herinneren dat we het op een schippersschool ooit hebben gezongen. Maar nu loop ik een beetje op de tijd vooruit.

Ik ben geboren op 8 mei 1945 en woonde tot aan mijn tiende jaar op een turfscheepje. Aangezien in mijn geboortedorp het schooljaar op 1 mei begon was ik zagezegd een late leerling. Maar een van vaders zussen had een lumineus idee. Doe hem op zijn 6^e verjaardag naar de schippersschool in Groningen en daarna vaar je zogenaamd naar Oostwold. Ingeschreven leerlingen kunnen ze niet weigeren en zo kwam Klaas op 9 mei in zijn geboortedorp op school. Op de schippersschool werd je toegelaten zodra je 6 jaar was en kwam dan in de ligplaatsklas. Voor de school in mijn geboortedorp was dat een verrassing want ze hadden geen plek voor me ingedeeld. Kon alleen nog naast Martje Rozema, een meisje zitten. We woonden op een klein turfscheepje en als mijn ouders een vracht turf gingen halen moest ik zo lang in een kosthuis worden ondergebracht. Op het dorp woonde ook familie, maar die hadden geen plek voor me.

1952 Met nichtje en broertje in de box

werd er een ander kosthuis gezocht. Nu kwam ik bij de bakker terecht. Gelukkig waren daar wat leeftijdgenootjes. Maar het bakkersgezin had ook niet altijd zin om me in het weekend op sleeptouw te hebben en dan werd ik wel eens naar familie gestuurd. Bij de bakker was ik ook een jaar of twee.

In 1955 stapte vader over naar de tankvaart. Per 1 mei werd hij stuurman op een schip dat in timecharter voor Esso voer. Meestal naar depots in Leeuwarden en Groningen.

De eerste twee jaar was mijn kosthuis bij de caféhouder, waarbij moeder vroeger dienstmeisje was geweest. Het café stond direct naast de school. De caféhouder had een dochter, die een jaar of zes ouder was dan ik. Was een verwend kind en werd 's ochtends nog door haar moeder aangekleed. Daarna ging ze met de bus naar Leek. Voor mij wilden ze dat niet weten en onder het mom dat ik slaapwandelde werd er een haakje op mijn slaapkamerdeur gezet. Om kwart over acht ging het haakje eraf en kon ik nog snel een boterham eten voor ik naar school ging. Toen ik dat verhaal thuis vertelde waren mijn ouders niet blij en

1955 Leeuwarden

De kapitein had familie in Sneek en daar werd geregeld weekend gehouden. Er ging een zak over het Esso-bord en dan mochten we aan het Shell depot liggen. Voor mij hield het in dat er een kosthuis in Sneek moest worden gezocht.

Om de sfeer in een paar kosthuizen te "proeven" nam vader een één jaar oudere nicht van me mee. Een kosthuis met 4 schipperskinderen leek haar wel leuk. De hospita's waren twee 60-jarige zussen. Drie kinderen, Joke, Herman en Fennie, kwamen uit één gezin en er was nog een ander meisje, Willy. De dames werden door ons tante genoemd. In dit geval tante Ike en tante Afke. De twee tantes sliepen beneden in een bedstee, Joke in de andere. Op zolder stonden twee tweepersoons ledikanten. Fennie en Willie sliepen bij elkaar en Herman en ik ook.

We mochten dit niet verder vertellen, want officieel was het niet toegestaan dat je met anderen dan eigen broer of zus het bed deelde.

Eenmaal in bed moest je stil zijn. Regelmatig werd er onder aan de trap geluisterd en kwam er zo nodig commentaar.

Als de tantes 's zomers een ommetje gingen maken dan riep Joke onder aan de trap dat ze weg waren en konden wij nog even dollen. Wassen deden we ons met water uit een lampetkan en het gebruikte waswater ging samen met de inhoud van de po in een emmer en werd door één van de dames in een rioolput aan de straat gebracht. Door de gootsteen vonden ze niet zo fris. Eén keer per week ging je in "bad". In een hoek van de kamer werd een zeiltje neergelegd en om de beurt werd je door tante Afke gewassen. Als de meisjes aan de beurt waren hoefde je het niet te wagen om te kijken.

Het was een zeer eenvoudig rijtjeshuis, aan de Kloosterdwarsstraat. Geen elektrisch licht en één waterkraantje in de gang tegenover de kamerdeur. Voor de laatste drup stond er een wit email emmertje onder. Er was geen spoel-toilet, maar in een afgeschoten hoekje op zolder stond een tonnetje, of op z'n Frysk een tonsje. Dat werd elke week gewisseld met een lege. Omdat de dames niet wilden dat we 's nachts last hadden van een beerlucht moesten we na het middageten onze grote boodschap doen. Na het eten danken en dan vroeg een van de tantes: "Hermansje?" "k Vuul nog niks Taante!" antwoordde die. Toen ik dezelfde vraag kreeg, keek ik de andere kinderen eens aan en die hielpen me door uit te leggen of ik ook een grote boodschap moest doen. Maar die was ik op school al kwijt. Kleine boodschappen mochten niet in het tonsje, maar in de po.

's Avonds naar bed was ook een heel ritueel. Uittrekken, pyjama aan en dan op de knieën voor het bed. Ik was er gelijk ingedoken, maar moest er weer uit. Toen ik vertelde dat ik dat thuis niet had geleerd, maakte tante Ike de opmerking: "Nou, mooi stel heidenen bin jimme!".

Gelukkig voor de "tantes" kon deze heiden wel aardappels schillen. Daar had ik er echter gauw spijt van.

Mijn maatje was veel slimmer en schilde zo dik dat hij gelijk moest stoppen. En zo kon ik als tienjarige aardappels schillen voor een gezin met acht personen. Het leek wel een beetje op kinderarbeid. Eén keer heb ik gedaan alsof ik de bak met piepers niet zag staan. Dik Trom was veel boeiender. Dat had tot gevolg dat één van de tantes een paar dagen niets tegen me heeft gezegd.

Verder was het een leuk kosthuis en je was onder leeftijdgenoten. Joke, het oudste meisje was een jaar of veertien en ging naar de huishoudschool. Zondagochtend naar de Martinikerk. Een dubbeltje en twee centen mee. De centen gingen in het ponkje, het dubbeltje op de schaal bij de uitgang. Uit de kerk op een draffie naar huis, een beker chocolademelk met Friese koek en dan snel door naar de Zondagschool. Rond een uur of één was je weer thuis en werd er gegeten. Na het eten deden de dames een middagdutje en moesten we verplicht wandelen. Op een keer waren we naar het Sneekermeer gelopen, maar hadden ons flink verkeken op de afstand. Kwamen we veel te laat weer thuis. Als we geen zin in wandelen hadden gingen we "kattekloten" snijden. Dat is een soort wortelknol van de gele lis. Zolang die nat is goed te snijden, maar éénmaal droog keihard.

Bij de overstap van Oostwold naar Sneek had ik in de Paasvakantie wat huiswerk meegekregen. In Oostwold was het begin van het leerjaar verschoven naar augustus en in Sneek kwam ik op de schippersschool met een ander leerplan. Begin van een klas begon per 1 mei en een half jaar later, per 1 november ging je over naar de volgende. Na acht klassen schippersschool zat je op hetzelfde niveau als na 6 jaar normaal onderwijs. Je kon met acht jaar beginnen en dan met je 12^e naar het vervolgonderwijs. Op die manier was je korter aan de wal om naar school te gaan. We begonnen om half negen, waren met de middag 1,5 uur vrij en de schooldag eindigde om kwart voor zes. Zowel in de ochtend als in de middag een kwartier pauze.

In Sneek mocht je zoveel eten als je lustte, maar alleen op de eerste vier boterhammen kreeg je beleg. Kaas, worst, jam en hagelslag. De volgende boterhammen alleen met boter. Die werden gesmeerd en belegd door de tantes. Dubbele boterhammen vond men onfatsoenlijk. Er was alleen bruin brood.

Hoe de was gedaan werd kan ik me niet meer herinneren, maar dat moet wel met de hand geweest zijn, want er was geen elektriciteit in huis. Voor het huis was een grasveldje waar lakens een slopen op de bleek werden gelegd. In de kamer hing boven de tafel een lamp op stadsgas. Aan het kraantje van de lamp hingen twee kettinkjes met aan het eind een letter A en Z. Het heeft jaren geduurd voor ik begreep wat deze letters betekenden. In eerste instantie dacht ik dat het iets met de voornamen van de hospita's te maken had, maar op die manier was de letter Z niet te plaatsen. Toen ik later Duits leerde schoot me opeens te binnen dat die letters voor "Auf" en "Zu" waren. Boven moesten we het met een petroleumlampje doen.

De Willem Lodewijkschool was een echte schippersschool.

De ouders van de kinderen voeren hoofdzakelijk in de buurt of hadden daar hun thuishaven.

Er kwamen ook kinderen van schepen die maar een paar dagen in Sneek lagen, bijvoorbeeld om te laden of te lossen.

Deze kinderen kwamen in de ligplaatsklas en werkten met taken. Deze waren in het gehele land op elkaar afgestemd zodat je op diverse plaatsen dit onderwijs kon volgen.

Voor de kleinere schepen was het moeilijk om een goed belegde boterham bij elkaar te varen. Er zat bij ons op school een jongen die alleen korte broeken had. Zijn ouders hadden moeite om het kostgeld bij elkaar te krijgen. Van zijn hospita kreeg hij een lange broek.

Het kostgeld bedroeg in die tijd vijftien gulden per week. Gedurende de vakanties werd dit doorbetaald en dat was het extraatje voor de hospita.

De dames Schotsman (Ike en Afke) waren twee vrijgezelle zussen van even in de zestig. Tante Afke was wel de vlotste en maakte zich in de omgeving verdienstelijk als naaister.

Per fiets ging ze haar adressen af. De huishouding was voor tante Ike.

Zij was een beetje ziekelijk, maar kon lekker koken.

Soms mocht Joke ook iets maken dat ze op school had geleerd. Ik herinner me daarvan witlof, toen nog Brussels lof geheten en macaroni.

Eens per jaar gingen we met de tantes per bus naar Oranjewoud bij Heerenveen. Daar was een grote speeltuin, waar we ons goed konden vermaken. Of de school zelf schoolreisjes verzorgde ben ik vergeten.

Op school kreeg je zwemles. Daartoe werd voor fl. 6,- een jaarkaart gekocht en kon je ook op de vrije middag naar het zwembad.

Eerst moest je op een bank "droog" zwemmen. Later ging je met een tankje op je rug en een plankje in je handen het water in. Dat verveelde snel, dus zorgde je er wel voor dat je deze rommel zo snel mogelijk kwijt raakte en vrij mocht gaan zwemmen. Afzwemmen voor het diploma zat er voor mij in de zomer van 1956 nog niet in.

's Winters als er ijs lag mocht je van school na de middagpauze gaan schaatsen tot het donker werd. In de winter van '55/'56 was er veel ijs. In de weekeinden maakten we tochten naar Heeg en Oosterend. Hoe we als kinderen in die tijd de weg terug vonden is me nu wel eens een raadsel.

Hoewel, in het vlakke Friesland kon je Sneek met de markante Martinikerk al op grote afstand zien liggen. Als er markt geweest was op het Kleinzand dan zochten we tussen de stenen naar dubbeltjes. Ook op de veemarkt was dit een gewild tijdverdrijf. Een dubbeltje betekende in die tijd een zakje patat, wel zonder mayonaise, maar lekker!

Met Kerst kreeg je op school en zondagsschool meestal een boek. Je zou denken dat er aandacht aan werd besteed, want hoe kom je anders als jongen aan boeken met titels zoals; "Zo'n vreemde jongen" en "Vleugellam", een echt meisjesboek.

Eerder, maar dat was nog in Oostwold, kreeg ik een boekje "Het verdriet van Annemieke".

Indruk heeft het dus wel gemaakt en gelezen heb ik ze ook. Hopelijk voor de gevers is er iets van blijven hangen.

Voor Kerst '56 kreeg ik bij het verlaten van de zondagsschool een bijbeltje. Daar heb ik behoorlijk veel moeite voor moeten doen, want gewoonlijk kreeg je deze pas als je twaalf geworden was en dan de zondagschool verliet. In mijn geval was de oorzaak een verhuizing maar ik zag m'n kans schoon om een boek met één of andere mooie titel te ontlopen.

Nog even terug naar de vakanties. Voor de periode in Sneek zag ik regelmatig mijn ouders.

Daar lagen ze wel eens een weekend, maar je keek toch altijd uit naar de vakanties. Als die aanbraken was het altijd een heel geregeld om naar de ligplaats van het schip te komen. Om al die kinderen, vooral de kleinere op eigen gelegenheid te laten reizen was niet verantwoord. Dus werden er vanuit school diverse routes georganiseerd door bijna het gehele land. Een deel reisde met de trein naar Stavoren en voer vandaar over naar Enkhuizen. In die tijd voeren de statige boten van Bosman nog. In Enkhuizen stapte je weer op de trein en bij het binnenlopen van een station werden er vanuit de coupé waarin wij zaten vlaggetjes uit het raam gestoken. De op ons wachtende ouder(s) wist(en) dan waar wij uit de trein zouden komen. Soms moest je vanaf het station nog verder met een bus, of in Amsterdam met één van de IJ-veren. Die voeren o.a. naar de Oranjesluizen. Moest je naar de Esso op Pernis, dan volgden na het station in Rotterdam nog een aantal bussen. En dan vanaf de Vondelingenweg te voet de Petroleumweg uit. In die periode had Esso opslag aan de 1e Petroleumhaven, min of meer tegenover de Caltex raffinaderij. Moest je naar het Zuiden van het land, dan reisde je over Leeuwarden, Zwolle, Deventer, Zutphen, Arnhem en Nijmegen. Voor de begeleiders waren dat lange dagen.

Na de vakantie bracht Moeder ons meestal terug naar het kosthuis. Vaak kreeg je nog wat snoepgoed mee, waarbij ook aan de andere kinderen in het kosthuis werd gedacht. Hield je iets in je zak, dan werd dat er door de "tantes" uitgehaald en gedeeld met de andere kinderen. Die waren slimmer dan de schrijver van dit verhaal, want bij hen kwam er uit de zakken niet veel meer dan een verdroogd appeltje.

Een volgende keer pakken we na een verhuizing naar Groningen het verhaal weer op.

Het is dan begin 1957. Nog maar 65 jaar geleden. Waar blijft de tijd?

Klaas Kuipers in 1956 op de Willem Lodewijkschool te Sneek

Op bezoek bij productieplanning

“dirigent van de raffinaderij”

Op de overzichtsfoto van de bpRR raffinaderij, herkent de gepensioneerde bp-er binnen een paar seconden de plek waar hij een groot deel van zijn werkzaam leven heeft doorgebracht. Herinneringen aan aardige collega's en kalme zomerdagen komen als een film voorbij. Maar ook dagen met uitvallende pompen en bevroren leidingen maakten deel uit van de toenmalige dagelijkse zorg.

Ook na de pensionering gaat het raffinageproces gewoon maar door en door....

Elke 24 uur gaan 400.000 Barrels/vaten ruwe olie de raffinaderij in en dezelfde hoeveelheid komt er gelijktijdig bij de verschillende aflopen ook weer uit. Iedere werknemer speelt zijn onmisbaar partijtje mee, in het orkest van het grote raffinageproces.

Wie overziet, organiseert en corrigeert dit proces nou eigenlijk? Wie is de dirigent van dit groot orkest? Met deze vraag op zak ging de redactie van De Nestor (wennen aan nieuwe naam) op pad.

Bij de afdeling **Productieplanning** vonden wij het antwoord.

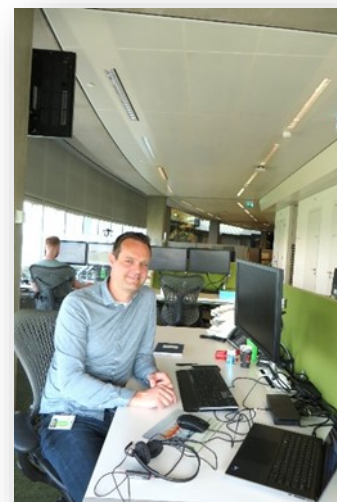
Martin Molendijk Team Leader (ook wel Superintendent) van Productieplanning, vertelt ons nauwgezet en op bescheiden toon over de werkwijze van zijn 13 koppige bemanning. Hoe iedere barrel olie (159 liter), van aanvoer tot aflevering, op zijn weg door de raffinaderij, door hen gevolgd wordt. Martin geeft u en ons hiermee een inkijkje in de bpRR raffinaderij van anno NU. Een avontuurlijke- en spannende wereld, in rumoerige- en ongewisse tijden.

Op weg naar Afd. Productie Planning.

“Het is weer gewoon thuiskomen Piet” zegt Frank Grotepunt, terwijl hij een bezoekerspasje van de dames van de receptie krijgt aangereikt. Frank heeft namelijk 20 jaar! op de afdeling productieplanning gewerkt en is kortgeleden met vervroegd pensioen “uitgetreden”. Hij was een (1) van de 45 deelnemers aan de EOI regeling. Natuurlijk is het ook zijn idee om eens aan de lezer uit te leggen wat er bij Productieplanning allemaal omgaat. Toen hij in 2000, na 15 jaar laboratoriumwerk overstapte naar deze afdeling ging er een wereld voor hem open, vertelde Frank. Daar zag ik pas goed hoe ingewikkeld een raffinaderij precies in elkaar steekt. Iedere afdeling is nu eenmaal gefixeerd op zijn eigen werk en je kan niet alles weten. Maar toch....

Martin Molendijk komt ons in de imposante ontvangsthall van het *bp Main Office* ophalen.

Een ruim geluidsdicht kantoor met een wand vullend TV scherm voor bedrijfs-presentaties is gereserveerd voor ons vragenuurtje. Terwijl onze gastheer een beker koffie voor onze schrijfblokken parkeert vertelt hij desgevraagd dat hij zijn onbezorgde jeugd in Willemstad heeft doorgebracht, het mooie vestingstad(je) aan het Hollands Diep. Zijn middelbare school, de Willem van Oranje HAVO was niet naast de deur maar stond 17 bushaltes verderop, in Oud Beijerland. Dat werd vier jaren pendelen en huiswerk leren op de A29. Met zijn diploma op zak koos Martin voor de vervolgopleiding Chemische Technologie aan de Technische Hogeschool te Rotterdam.

Met een rugzak vol theoretische kennis -Chemische Technologie- was Martin erg welkom bij ADM, een fabriek van *plantaardige-en dierlijke* oliën op een steenworp afstand van de bp/Nerefco raffinaderij. In de 5 jaren bij ADM leert Martin het fabrieksproces kennen en krijgt hij er een functie als Production Engineer. Hij bemoeit zich eigenlijk met alles wat met de dagelijks operatie van de fabriek te maken heeft, een verantwoordelijke baan voor een jonge twintiger.

Aan de overkant van de Dintelhaven wenkte het silhouet van de bp/Nerefco raffinaderij en na een leerschool van in totaal zo'n 7 jaren in de productie van plantaardige oliën en kunststofgrondstoffen kiest de inmiddels 27 jarige Martin Molendijk voor de raffinage van aardolie.

De sollicitatie bij Nerefco (dec. 2006) verliep vlot, in een gesprek met Paul van Leeuwen (Procescoördinator Oil Movement) en Yvonne Besteman (PZ). Ook Johan Dekker (Marine Coördinator) en Peter Wattel (Projecten) ondervroegen Martin over zijn kennis en ervaring. De tweede ronde was met Binnert Prins en werd de sollicitant aangenomen in de functie van Process Coordinator OM. De voormalige job van Paul van Leeuwen omdat Paul in die periode naar Pernis werd overgeplaatst.

Martin vertelt dat hij veel te danken heeft aan Adrie Prins, “De sociale allesweter” van Oil Movement. Door hem heb ik in mijn vijf jaren als Proces Coördinator niet alleen Oil Movement leren kennen maar de gehele raffinaderij.

Hierna heb ik de overstap kunnen maken naar **Productie- Planning** waar ik gedurende 7 jaren het vak grondig heb geleerd. Daarna nog even een periode naar Operations in de shift als Teamleader Shift Operations. En per 1 oktober 2021 weer terug naar Production Planning maar nu als Team Leader van de afdeling.

Dit partijtje “*Carrière schaak*” over het bedrijf, met Martin Molendijk als schaakstuk laat zien wat voor kennis en ervaring moet worden verzameld om het grote overzicht te verkrijgen dat voor een TL Production Planner noodzakelijk is. Op de vraag of er ook nog tijd was voor een privé leven knikt Martin geruststellend en verschijnt er een lach op het ernstig ge-laat. “Ik ben In 2012 gehuwd in Willemstad, we hebben 2 kinderen j+m (lagere school) en vanaf 2019 woon ik in Oostvoorne, minimale reistijd” zegt Martin kort maar krachtig, zo gaat dat op de afdeling Productie Plan-ning nu eenmaal.

Aardolie, de motor van de mensheid.

Het wereldverbruik aan aardolie (crude) is ca. 84.000.000 barrellen per etmaal. 84 miljoen!

Doorzet bpRR (raff.) 400.000 Barrellen per 24 uur. 1 Barrel= 159 liter. Zie foto.

bpRR raffinaderij raffineert hiermee 0,5% van het wereldverbruik en.... hoe doen ze dat.

De oliewereld wordt gestuurd door vraag en aanbod. **Wij zijn de vraag:** Vliegvakantie=Kerosine, met de au-to=benzine, op de camping=campinggas, een bestelling in China=stookolie voor containerschip, brood=diesel land-bouwmachine, medicijn in plastic verpakking=chemische industrie enz. **Aanbod:** Als je geen eigen bronnen bezit dan ga je naar de (wereld) markt. De inkoop van ruwe aardolie voor onze raffinaderij wordt verzorgd door bp Lon-den T&S (Trading and Shipment) vroeger IST genaamd.

Zes tot acht weken vooruit meldt *London bp Trading* ons, wat- en hoeveel crude-olie er is aangekocht.

Dit is het startschot voor wat er over zes tot acht weken door de raffinaderij gaat stromen.

Aan de slag bij Productie planning

De afdeling bestaat uit:

- 3 refinery planners
- 1 crude consultant
- 1 commercial tools engineer
- 7 short term planners
- 1 leadplanner
- 1 superintendent

Op de foto vlnr:

Armand Verhagen, (Short Term Planner voor o.a. Naphta en LPG)

Jim Rooijmans, (Short Term Planner voor o.a. Diesel, Kero en Benzine)

Ferdi Zengin, (Lead Planner)

Wesley van Santen, (Crude Planner)

Het computermodel LP

Hoe gaat de planning in zijn werk:

De Refinery-Planner maakt een plan (strategie) voor de raffinaderij met behulp van een “LP” (Linear Programming). De LP is een **computermodel** van de totale raffinaderij. Niet alleen de destillatie units (CDU) zijn in het LP-programma opgenomen maar ook alle toegevoegde fabrieken zoals: VDU, FCCU, Hydrofiners, Alkylatie, Cat. Reformer, Visbreaker enz. Maar ook hun doorzetten en restricties. Daarnaast worden alle actuele prijzen van de ingaande crude(ruwe olie) en die van de uitgaande producten ingevuld. De computer krijgt vervolgens de opdracht om uit te rekenen hoe de fabriek gestuurd moet worden om de beste “Gross Margin” (financiële opbrengst) te behalen. Een enorme puzzel die alleen met behulp van een groot computermodel opgelost kan worden. “Raffineren zonder olie” zou je dit kunnen noemen.

Planning van dag tot dag.

Op **maandag** krijgen we de prijzen van crudes en produkten uit Londen, vertelt Martin. Zodra die zijn ingevoerd gaat het computermodel hiermee rekenen .

Op **dinsdag** bespreken we de uitslag met Trading en Shipping in Londen.

Op **woensdag** bespreken we de plannen intern met de engineers van de raffinaderij, zij kunnen bekijken of de Units kunnen draaien volgens het plan van de computer, of dat er -aanpassingen moeten worden ingevoerd.

Op **donderdag** wordt het definitief strategie geïmplementeerd, d.w.z. dat de raffinaderij de komende week met deze gegevens gaat raffineren. Door dit computerprogramma weten we **welke** producten en **hoeveel** we kunnen gaan produceren en tegelijkertijd ook moeten afleveren, met schepen, trein, trucks of dmv RMR pijpleiding. De planning loopt van donderdag tot donderdag. Dit proces herhaalt zich elke week weer opnieuw.....

De 7 short term planners van de afdeling hebben de zorg voor de opslag, kwaliteit en aflevering van de vele productstromen die de raffinaderij verlaten. Om het voor de planners overzichtelijk te houden zijn te taken verdeeld over twee productgroepen de zgn Boxen:

Box 1. Crude & Heavy products

Box 2. Lights & Middels

Samenvattend: De groep Short Term Planners dragen er zorg voor dat alle produktstromen op tijd naar de juiste tanks aflopen, een volle tank wordt vervolgens door het laboratorium op kwaliteit getest. Na goedkeuring worden de diverse produkten verpompt naar tankschepen die aan de steiger gereed liggen, of naar treinen en trucks. Het echte grote werk zijn de verpompingen door de RMR pijpleiding naar Duitsland.

Pas wanneer de Kerosine, diesel, benzine, naphta, LPG enz. op weg zijn naar hun bestemmingen, dan is de taak van de afdeling Produktie Planning ten einde..... maar ondertussen zijn de volgende 400.000 barrels weer in aantocht, iedere 24 uur. Productie Planning stopt nooit.....

Ten slotte nog enige vragen over de toekomst.

Vraag: Heeft het Reinvent programma van bp ook voor jullie afdeling nog gevolgen?

Antwoord: Ja

Het Re-invent programma bij bp, waarbij 45 werknemers met een financiële regeling vertrokken zijn heeft ook zo zijn gevolgen bij de afdeling Prod. Planning gehad. Het vertrek van Frank Grotepunt is een voorbeeld van een brain-drain van 20 jaar kennis en ervaring. “We zoeken op de schrale markt naar capabele mensen” zegt Martin. Van binnen de raffinaderij komt CDU operator Tom Bosselaar ons team versterken. Huntsman en Total Antwerpen leverden onlangs twee jonge Short term planners(20-igers). Ook proberen we via advertenties 2 Refinery planners en 1 short term planner aan te nemen. Eenmaal binnen kost het inwerken van de nieuwkomers extra energie. Er wordt (momenteel) veel van de mensen gevraagd.

Frank Grotepunt en zijn opvolger Jim Rooijmans

Vraag: Doet bp mee met “Duurzaam” ?

Antwoord: Ja

Plannen voor omschakeling naar “Duurzaam”.

Used cooking oil gebruiken om diesel van te maken

Inzet van waterstof in het productieproces

Elektrificatie

Biobrandstoffen.

Vraag: Wat betekent de oorlog in Ukraine voor jullie afdeling.

Antwoord: Veel

Oorlog in Ukraine

bp heeft besloten om zich terug te trekken uit Rusland en te stoppen met Rosneft.

Dat heeft een impact voor Productie Planning, na de 24^e februari is alles anders en ingewikkelder geworden.

Na afloop van het vragenuurtje bij Martin Molendijk, die inmiddels alweer bij een volgende afspraak is aangeschoven zegt Frank “Zullen we nog even bij mijn oud-collega’s aanlopen?” “Ik ben benieuwd hoe ze het maken zonder mij” voegt hij er lachend aan toe.

Op de afdeling hangt een bedrukte sfeer. De collega’s hangen met een naar binnen gekeerde blik in hun wieltjes stoel. Er is geen aandacht meer voor de grote dubbele beeldschermen. Het voormalige afdelingshoofd *Noemi Viciano* spreekt Frank met een betraand gezicht in het Engels aan, ze vertelt hem dat ze zojuist het bericht hebben ontvangen dat hun collega **Tom Woelders** aan ALS is overleden. “Ik blijf hier nog even Piet” zegt Frank aangedaan. Ga jij maar, we spreken elkaar nog...

Dit moment van collectief verdriet om het verlies van een collega, laat maar weer eens duidelijk zien dat al die High Tech. op de afdeling Productie Planning toch in de eerste plaats mensenwerk is.

(Opm. De foto’s zijn op een latere datum gemaakt)

Door: Jaap Quartel

Nieuw bestuurslid na vertrek Leny Voorberg

Na het vertrek van Leny Voorberg, die na vele jaren bestuurslid zijn de bakens heeft verzet, is in Jaap Quartel een nieuw bestuurslid gevonden. In de bestuursvergadering van 20 januari is Jaap aangesteld als bestuurslid.

Hallo, ik ben Jaap Quartel en op 20 januari 2022 geïnstalleerd als bestuurslid van de Stichting Seconer.

Doordat wij in 2021 verhuisd zijn heb ik enkele vrijwilligersfuncties afgestoten.

Zo was ik vrijwilligerscoördinator en rondleider bij het droogdok "Jan Blanken" in Hellevoetsluis en ben ik nog havigids in de haven van Rotterdam, voor het Educatief Informatie Centrum.

In de laatste Seconer las ik dat Leny Voorberg gestopt was als bestuurslid en dat er dus een vacature was ontstaan.

Ik ben inmiddels 72 jaar en ben een kleine 40 jaar bij bp in Europoort in dienst geweest, bij de afdeling Oil Movement. De laatste vijf jaar als trainingscoördinator en was ik lid van het RAP team.

Al voor mijn pensionering en ook daarna heb ik veel vrijwilligersfuncties bekleed en heb dus best veel ervaring op het bestuurlijke vlak.

Samen met mijn vrouw wonen we inmiddels in Oostvoorne en hoop mij nog een aantal jaren voor het bestuur in te kunnen zetten.

Tot ziens,

Jaap Quartel.

bp wil benzine duurzaam maken met groene waterstof

Groene waterstof kan in raffinaderijen ingezet worden om de CO2 voetafdruk van benzine en diesel te verlagen. Deze week besloot het kabinet dat brandstoffen die met behulp van groene waterstof zijn gemaakt, meetellen als hernieuwbare brandstofeenheden. Dat is goed nieuws voor bp die met dit doel een waterstoffabriek van 250 Megawatt gaat bouwen in de Rotterdamse haven.

bp zet vol in op het maken van brandstoffen uit aardolie met waterstof. Dat gebeurt in dit soort raffinaderijen. Raffinaderijen gebruiken veel waterstof bij de productie van brandstoffen uit aardolie. Dat is nu nog grijze waterstof gemaakt met behulp van aardgas. Door in plaats daarvan groene waterstof – gemaakt met duurzame stroom – in te zetten in de processen, wordt de CO2 voetafdruk van de brandstoffen verlaagd.

Het Kabinet besloot deze week dat op deze manier geproduceerde brandstoffen in elk geval tot 2030 onder de noemer vallen van hernieuwbare brandstofeenheden (HBE's). Dat is goed nieuws voor oliebedrijf bp dat groot inzet op waterstof en voorbereidingen treft om samen met waterstofbedrijf HyCC een elektrolyser van 250 megawatt te bouwen in de Rotterdamse haven.

Waterstof is alleen groen als duidelijk is waar de stroom waarmee het gemaakt is vandaan komt. Daarom wil bp ook een windmolenpark op de Noordzee bouwen. Met de groene stroom van dit windpark wil het bedrijf onder andere 500 megawatt aan elektrolyse mogelijk maken in Nederland. Daarmee kan het ongeveer 50.000 ton groene waterstof per jaar maken. bp wil daarmee onder andere de raffinaderij in Rotterdam verduurzamen.

Enige toepassing voor groene waterstof

"Die groene waterstof kan vandaag al in de raffinaderij gebruikt worden", zegt Karen de Lathouder. Sinds begin dit jaar is zij CEO van bp Nederland en manager van de Rotterdamse raffinaderij. Volgens De Lathouder is het vandaag de dag de enige manier om grote hoeveelheden groene waterstof in te zetten. "Op dit moment is er nog geen andere toepassing voor groene waterstof dan in de industrie. Dat is een feit."

"Waterstof speelt een belangrijke rol in de verduurzamingsstrategie van bp", zegt Felipe Arbelaez. Als Senior Vice President Hydrogen & CCS is hij verantwoordelijk voor de wereldwijde waterstof en Carbon Capture en Storage (CCS) projecten van het bedrijf. "In 2030 willen we 10 procent van de waterstofmarkt in de belangrijkste regio's in de wereld in handen hebben. Dat is aanzienlijk."

Blauwe en groene waterstof

Daarbij gaat het niet alleen om groene waterstof zoals in het H2-fifty project. Ook blauwe waterstof gemaakt met aardgas waarvan de CO2 is afgevangen, telt als duurzaam, vindt Arbelaez. "We denken dat beide vormen van waterstof een rol spelen in de energietransitie en we investeren dus ook in beide."

Zo is bp betrokken bij het H-Vision project in de Rotterdamse haven dat onderzoekt of met behulp van restgassen waterstof kan worden gemaakt voor industriële toepassing. De CO2 die daarbij vrijkomt zal worden afgevangen en opgeslagen in een leeg gasveld in de Noordzee.

Carbon Capture Storage snel toepasbaar

Vooraf in raffinaderijen is het volgens Arbelaez zinvol om blauwe waterstof te gebruiken. Want de CCS-techniek is snel toepasbaar. "De technologie om CO2 af te vangen en op te slaan is al uitontwikkeld. Dat kan nu al gedaan worden op grote schaal. Natuurlijk gaat daar energie mee verloren en is het kostbaar. Maar toch is het in veel gevallen de goedkoopste manier om CO2 uitstoot te verminderen."

Dat neemt niet weg dat er ook kritiek is op het inzetten van blauwe waterstof en het afvangen van CO2 omdat het niet wezenlijk bijdraagt aan de transitie.

Want met behulp van CCS kan de oude vervuilende industrie gewoon door blijven draaien, en is er geen motivatie om echt te verduurzamen.

"Als we wereldwijd het energiesysteem van CO2 willen ontdoen dan is het logisch om te beginnen met datgene dat het minste kost en waar de technologie al voor aanwezig is", vindt Albelaez.

"Het is niet zo dat we gewoon geld willen verdienen en net doen alsof er niks aan de hand is", vult De Lathouder aan. "We gaan niet door met wat we deden. We willen juist de transitie maken door zo snel mogelijk een zo groot mogelijke impact te maken, onder andere door CO2 op te slaan. Het is ook een kwestie van tijd. Als je wacht tot het honderd procent duurzaam kan, dan verlies je kostbare tijd. Terwijl we dit nu al kunnen doen."

Groene waterstof voor benzine, diesel en kerosine

Toch blijft het de vraag hoe duurzaam het is om groene waterstof te gebruiken om fossiele brandstoffen te produceren. De Lathouder: "We produceren brandstoffen. Is dat duurzaam? Nee. Maar het zijn wel brandstoffen waar iedereen nu nog om vraagt. Hoe gaan we de wereld decarboniseren en tegelijkertijd dezelfde mate van welvaart behouden? Hoe gaan we dat doen als we ook willen blijven autorijden en naar Marbella vliegen? Je kunt niet nu mensen hun auto afpakken. Maar wel de brandstof duurzamer maken."

En aan opslagcapaciteit voor CO2 is geen gebrek stelt Albelaez. "We schatten dat we wereldwijd 12.000 gigaton CO2 kunnen opslaan. Of dat allemaal gebruikt zal worden is de vraag. In het Verenigd Koninkrijk ontwikkelen we een CO2 opslagruimte waar we jaarlijks 12 tot 15 miljoen ton CO2 kunnen opslaan. Dat is ruwweg de CO2 uitstoot van het industriegebied in Rotterdam. Dat kan dertig tot vijftig jaar lang."

CCS is een tijdelijke oplossing

De Lathouder benadrukt dat het een tijdelijke oplossing is. "In de tussentijd kunnen we toepassingen verzinnen. Je kunt het eruit halen en gebruiken. Bijvoorbeeld door er synthetische brandstoffen van te maken. We willen het niet gewoon laten zitten. Het is tenslotte ook energie."

Voor beide waterstofprojecten in Rotterdam (H-Vision en H2-fifty) is nog geen definitieve investeringsbeslissing genomen. Of ze uiteindelijk door zullen gaan is dus nog de vraag.

Albelaez: "Voor 97 procent van de waterstofprojecten in Europa is nog geen finale investeringsbeslissing genomen. Waterstof heeft veel potentie. Maar er moeten nog veel stukken op hun plaats vallen om de honderden miljoenen die nodig zijn echt te gaan investeren."

Investeringsbeslissing

"Ik run mijn raffinaderij nu alsof H2-fifty doorgaat", vult De Lathouder aan. "Ik geloof echt in dit project. We investeren al miljoenen zonder subsidies om het waterstofnetwerk en de branders te ontwerpen. Want als ik dat niet doe, dan ben ik straks te laat. Dat laat ook zien dat we erin geloven."

De Lathouder zegt dat de industrie een slechte reputatie heeft in Nederland. Eerst zien dan geloven, is de teneur. "Dus ook hier moeten we onszelf eerst bewijzen. Maar mensen willen alles tegelijk: duurzame energie tegen lage kosten, zonder een windmolen in de achtertuin, zonder onze levensstijl aan te passen. Dat is een puzzel. Hoe werken we allemaal samen, en zorgen we dat we minder gepolariseerd zijn? Want uiteindelijk willen we allemaal hetzelfde."

Mensen willen alles tegelijk: duurzame energie, tegen lage kosten, zonder een windmolen in de achtertuin, zonder onze levensstijl aan te passen. Dat is een puzzel.

Karen de Lathouder
CEO bp Nederland en manager bp Raffinaderij Rotterdam

Bron: artikel op LinkedIn, geschreven door Sabine Sluijters, 13 mei 2022

Nieuws van VObp (vereniging Oud bp-medewerkers)

Zoals in het stukje over “van de bestuurstafel” aangegeven onderstaand informatie van VObp uit de recente nieuwsbrief van de vereniging.

Algemene ledenvergadering

De algemene ledenvergadering is verplaatst van 2 maart 2022 naar 12 oktober 2022.

De reden is dat er nog weinig te zeggen is over de gevolgen van de nieuwe pensioenwetgeving. Verder wil het bestuur in oktober graag van gedachten wisselen met de leden over de rol van de vereniging richting de toekomst.

Pensioenfonds bp verhoogt het pensioen in 2022

Per 1 januari 2022 hebben wij uw pensioen verhoogd met 2,7%. Voor gepensioneerden en gewezen deelnemers is de verhoging van de pensioenen gekoppeld aan de ontwikkeling van het beleggingsrendement. Ook de voor de gepensioneerden en gewezen deelnemers wordt dit jaar het pensioen verhoogd met 2,7%. Hier bovenop ontvangen zij in 2022 een inhaalindexatie van 0,02%. Dit geldt voor zowel de gepensioneerde als gewezen deelnemer die in 2021 een gedeeltelijke indexatie heeft ontvangen. Deze inhaalindexatie dekt een deel van de gemiste indexatie in 2021.

Gepensioneerden ontvangen een nabetaling van hun pensioenuitkering. Heeft u over de periode van 1 januari 2022 tot en met maart 2022 een pensioenuitkering ontvangen? Dan ontvangt u rond 25 april de nabetaling van de toeslagverlening, gelijk met uw pensioenuitkering over april 2022. De inhaalindexatie wordt later verrekend. U krijgt hier bericht over.

Rol van de vereniging VObp (ledenconsultatie)

De vereniging telt op het moment 360 leden, maar het ledenaantal loopt terug. De vereniging is opgericht als een belangenvereniging in brede zin. Ten tijde van de oprichting en de jaren daarna was er sprake van verwarring over en niet altijd een duidelijke communicatie van de (ex) werkgever over de veranderingen in het door bp gehanteerde pensioenstelsel.

Hetzelfde kan gezegd worden over zorgverzekeringen. Intussen is er e.e.a. veranderd, ook onder druk van de overheid. De communicatie via de pensioenuitvoerder is aanzienlijk verbeterd, en een ieder kan via de site mijnpensioen.nl direct informatie oproepen aangaande het (te verwachten) pensioeninkomen.

Ook zorgverzekeraars communiceren (digitaal) aanzienlijk beter dan voorheen, kortingsregelingen voor subgroepen, zoals jarenlang gebruikelijk worden binnenkort van overheidswege afgeschaft. Wat betreft de pensioenregeling blijft het natuurlijk zo dat een van de leden van het DMC, onderdeel van het bp pensioenfonds in België, wordt voorgedragen door de VObp. Dat blijft natuurlijk!

Wilt u meepraten over de rol en de toekomst van VObp kom dan naar de algemene ledenvergadering in oktober 2022. Op onze website (<https://vobp.nl>) vindt u meer informatie. Een mail met uw aanbevelingen kan natuurlijk ook, stuur uw mening naar VObpmail@gmail.com. Aanmelden als lid kan ook via de website.

Tijdens de Seconer bestuursvergadering van 19 mei j.l. hebben de besturen van gedachten gewisseld over de continuïteit van VObp. Een mogelijk samenvloeien van VObp met Seconer wordt onderzocht.

We houden u op de hoogte.

Personalia

OVERLEDEN :

- 9-03-2022 Dhr. H.J. Riethoff, in de leeftijd van 72 jaar
23-03-2022 Mevr. I.I. (Ivonne) van Amen—van der Hucht, in de leeftijd van 76 jaar
29-03-2022 Dhr. H. (Hans) Schreuders, in de leeftijd van 80 jaar
8-04-2022 Dhr. T.J.C. (Tom) Woelders, in de leeftijd van 64 jaar
21-04-2022 Dhr. H. (Henk) Staring, in de leeftijd van 75 jaar
6-05-2022 Dhr. L. Boutkan, in de leeftijd van 93 jaar
7-05-2022 Dhr. K.E. de Vries, in de leeftijd van 80 jaar
8-05-2022 Dhr. A.J. Lusdonk, in de leeftijd van 91 jaar
10-05-2022 Dhr. C.A.L. (Cok) Steentjes, in de leeftijd van 81 jaar
14-05-2022 Dhr. A.J. (Arie) de Ruiter, in de leeftijd van 71 jaar

Tom Woelders

Overleden op 8 april 2022 op 64 jarige leeftijd aan de gevolgen van Amyotrofische Laterale Sclerose (ALS).

Rust zacht Tom

Contactadressen

REDACTIE “de Nestor”

Rinus Poppelaars

Eindredactie
Bogerdweg 39
4315CB DREISCHOR
0623695978
Poppelm@zeelandnet.nl

Piet van Kessel

Scherpenhoek 80
3085EG ROTTERDAM
010-5016851
Kessel.PA@inter.nl.net

Klaas Kuipers

Slotlaan 28
3233DD OOSTVOORNE
0181-485797
klaas-ali.kuipers@planet.nl

Rob van Breda

Lumeyweg 49
3231CD BRIELLE
0181-416364
rjvanbreda@gmail.com

BESTUUR STICHTING SECONER

Gerrit van de Peppel, Voorzitter

Damiaanstraat 21
4834WB Breda
06-29061118
voorzitter@seconer.nl

Paul Vieveen Secretaris

Van Hogendorpstraat 9
3299AR Maasdam
0624441453
Secretaris@seconer.nl

Piet Timmers Penningmeester

Eemsteyn 1
4251HM Werkendam
06 22898310
penningmeester@seconer.nl

Jan Ketellapper IT-zaken

Gaarde 7
3232 VW Brielle
06 19200128
info@seconer.nl

Rinus Poppelaars Eind redacteur

Bogerdweg 39
4315CB Dreischor
06 23695978
redactie@seconer.nl

Jaap Quartel

Patrijzenlaan 280
3233BR Oostvoorne
0681912529
jaapquartel1@gmail.com

BELANGRIJKE ADRESSEN

Seconer mutaties

Nieuw lid - Recent gepensioneerd
www.seconer.nl Klik aan: CONTACT en vragen
aan bestuur, kies doorgeven:
Personalie/adreswijziging/e-mail wijzigen
of schriftelijk Van Hogendorpstraat 9 3299 AR Maasdam.

Pensioenfonds bp

website: www.pensioenfondsbp.nl
adres: Pensioenfonds bp
p/a Syntrus Achmea
Postbus 90170, 5000 LM Tilburg
Telefoon (09.00-17.00 uur): 013 4622352
email: pensioenfondsbp@achmea.nl

ASR Levensverzekering N.V.

Postbus 2072— 3500HB Utrecht
Tel.: 030-2574400
e-mail: www.asr.nl/e-mail
Www.mijnaspensioen.nl/chevron

bp Raffinaderij Rotterdam B.V.

Doorgeven van mutaties:
T.a.v. afdeling HR-services
Postbus 1033
3180AA Rozenburg
email: hrservicesbprr1@bp.com

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

www.editoo.nl

www.fsc.org

MIX
Papier van
verantwoorde herkomst
FSC® C017135

Indien onbestelbaar retour : de Nestor p/a Bogerdweg 39, 4315CB Dreischor

www.seconer.nl